

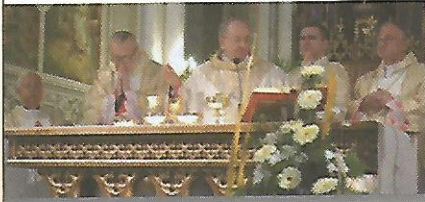
52

Liturgia
w życiu chrześcijanina

Liturgia ziemską jest wkraczaniem w nieustannie dziejącą się liturgię niebieską.
(Benedykt XVI)

ROZMAWIAMY O...

„Liturgię przeżywam jako najwspanialsze spotkanie nie ze Stwórcą. Liturgia jest nie tylko rytuałem, lecz życiem; Liturgia jest koniecznością i potrzebą każdego człowieka (czyli mnie). Nie wyobrażam sobie życia bez Liturgii! Dla mnie często jest to sposób na egzystencję, najwspanialsze wykorzystanie wolnego czasu.”

Samą liturgię przeżywam z powagą, pokorą, oddaniem, skupieniem, czasem. Czasem mi czasem mówią, że ledwie co mrugam na Mszy świętej, ale wynika to tylko z mojej modlitwy gestami. Jeśli każdy gest uczyni się modlitwą, Liturgia staje się piękna! Hubert” (<http://www.sluzmypanu.pl>).

Św. Benedykt (VI w.) pouczał swoich duchowych synów, że ofiara modlitwy składa się zarówno z duszy, jak i ciała. Św. Dominik (XIII w.) radził swoim współbraciom zakonnym, aby całe ciało wciągnąć w modlitwę. Helena Łabajska, wielki pedagog liturgiczny (XX w.), pisze, że droga poznania Boga przez liturgię domaga się posługiwania ciałem jako instrumentem modlitwy. Wskazuje ona wprost, że „liturgia to modlitwa gestykulowana” oraz że wszelki kult, który jest katolicki, wymaga znaku, obrazu, tonu, słowa, gestu, rytmu, obrzędu, udziału osób, doznań, emocji, uczuć – elementów obiektywnych i subiektywnych. Jeśli zatem człowiek poprzez liturgię spotyka się z Chrystusem i czyni to przy pomocy materialnych, zmysłowo rozpoznawalnych znaków, to przed każdym wierzącym staje ważne zadanie, aby właściwie rozpoznawać „duszę” każdego znaku liturgicznego. Nie są one źródłami łask (źródłem tym jest sam Jezus Chrystus), ale są ich „nośnikami” i „pasem transmisyjnym”. Bo w końcu nie o łaskę chodzi, lecz o łaskę tym znakiem nam przybliżaną.

Liturgia – żywa obecność Jezusa Chrystusa, który w Kościele i przez Kościół, poprzez sakramentalne znaki i słowa, spełnia swoją misję uświęcenia człowieka i uwielbienia Boga.